

Tungelroy verliest laatste kruidenierswinkel

Familie Hendriks stopt 1 maart 1992

Tungelroy

Binnenkort, om precies te zijn op 1 maart, komt er een einde aan een meer dan 65-jarige familietraditie, als Annie en Cor Hendriks de deuren van de enige supermarkt in Tungelroy gaan sluiten. Voor de inwoners van Tungelroy zal er dan zeker een en ander gaan veranderen, want als deze “winkel van Sinkel” definitief sluit, verdwijnt een bekend trefpunt in het sociale leven.

In 1922 begon de vader van de huidige eigenaar, in Tungelroy bekend als “Hoebe Sjang”, een winkel in kruidenierswaren, zaad en pootgoed aan de Maaseikerweg. In 1932 werd de oude pastorie uit 1784, aan de Tungeler Dorpsstraat gekocht. Na een verbouwing ging men hier van start met een winkel en tevens Café. Er waren niet alleen kruideniersartikelen te koop, maar ook klompen, verf, kachels, tuingereedschap evenals speelgoed en carnavalsartikelen. Later kwam er ook textiel bij en sigaren met de naam van de winkel erop. Ook ging men zich bezighouden met het verhuur van serviesgoed en verder kon men bij “Hoebe Sjang” terecht voor het ontsmetten van zaaigoed.

Hoebe Sjang en Hoebe Mina (Hendriks-Stals)

DAG EN NACHT

Annie en Cor Hendriks herinneren het zich nog allemaal. “We moesten bij wijze van spreken dag en nacht

werken. Vader Sjang trok er met de ontsmettingsmachine achter de fiets op uit.” Cor vertelt dat hij in zijn schooltijd, soms twee keer per dag op de fiets naar Maasbracht moest om zaad te halen. “Dan was er ook nog het café, want naast de winkel en de handel langs de deur, moest je natuurlijk ook in het café klaar staan voor de klanten.”

Hoebe Sjang met de ontsmettingsmachine voor zaden

TRANSPORTFIETS

In 1956 trouwden Annie en Cor en namen het werk in de zaak over. Terwijl Annie de winkel en het café voor haar rekening nam, trok Cor er op uit met de transportfiets (met een grote mand) om langs de deuren te verkopen. Later kwam er een auto, die werd ingericht als een soort rijdende winkel. Om zeven uur ging Cor dan op pad, vaak tot negen uur 's avonds. Na overname van de zaak in 1961 volgde in 1969 een forse verbouwing. De winkel werd groter en ook het aanbod veranderde. Cor: “Er werden steeds meer eisen gesteld. Ik volgde een cursus textiel, fijne vleeswaren, drank en wijn. Het assortiment drogisterij-artikelen werd ook uitgebreid. Maar de gemoedelijkheid van vroeger verdween geleidelijk, evenals de hulpvaardigheid, die destijds heel normaal was. Toen ik nog met de fiets rondging, gebeurde het regelmatig dat een oude alleenstaande man me vroeg hem te helpen met het knippen van zijn teennagels. Zoiets deed je dan gewoon.

Moeders van grote gezinnen hadden het toen erg druk, men kon zo nauw niet kijken. Het kwam wel eens voor, dat de kippen, die in die tijd overal vrije toegang hadden, op de tafel vlogen waar je ook de boodschappen neer moest leggen, terwijl de vrouw druk bezig was met schrobben.”

GEEN VAKANTIES

Annie vertelt: “Het was een drukke maar ook gezellige tijd. Ziek worden kon niet en vakantie nemen

evenmin. Vader en moeder Hendrixx woonden bij ons in, moeder was hulpbehoevend, zodat er erg weinig tijd voor jezelf was.”

Op de vraag waarom ze de winkel gaan sluiten vertelt het echtpaar Hendrixx dat de voornaamste reden is, dat er een opvolger ontbreekt. Geen van de drie kinderen voelt er iets voor de zaak over te nemen.

Bovendien gaat ook de leeftijd een rol spelen.

Hoe reageren nu de klanten op het verdwijnen van de winkel? Cor: “Ja, ze vinden het natuurlijk lastig, maar er is weinig aan te doen. Tenzij zich nog iemand meldt, die de zaak wil huren of overnemen.”

Cor en Annie concluderen dat ze het werk altijd graag hebben gedaan: “Het gaf een boel gezelligheid, je deed heel wat mensenkennis op en vergeet niet dat er nog altijd veel mensen zijn, die een persoonlijke bediening erg op prijs stellen.”

In dat opzicht is het dan ook een gemis dat Tungelroy zijn laatste kruidenierswinkel gaat verliezen. Er wordt definitief een punt gezet achter een stuk verleden. En écht missen zal men de winkel waarschijnlijk pas, als hij er niet meer is.

Vanaf 1 maart 1992 is deze voormalige VIVO voor altijd gesloten